

Úton az Úr felé

Lackfi
János

Zarándoklat Rómába

(Epizód Luther Márton életéből – animációs forgatókönyv)

(Megjelenik a térkép, amelyen Wittenbergtől Rómáig kanyargós útvonal rajzolódik ki széleseben. Aztán ugyanez az útvonal csigalassan vánszorog az Appenninek meredélyein. Ráközelítünk a mozgó pontra, fellegek és szédítően festői havas csúcsok között két fejlehajtva, egymás nyomában botorkáló szerzetesfigurát látunk. Váltakoznak a rózsafüzér pergő göbjei és a talp alatt görgő kövek.)

LUTHER és NIKOLAUS TESTVÉR

Ave Maria... gratia plena... dominus tecum... benedicta tu in mulieribus... et benedictus fructus ventris tui, Jesus...

LUTHER

(megtorpan, felnéz, megtörli a homlokát)

Jézus!

NIKOLAUS TESTVÉR

Mi történt?

LUTHER

(a meghökkenően meredek, felhőkoronázta hegycsúcsra mutat)

Hatalmas a mi Atyánk kezének munkája!

NIKOLAUS TESTVÉR

(felnéz, megcsóválja a fejét)

Igen ám, de a mi dolgunk ideleln van, Márton testvér. Aki az Appenninek sziklás meredélyén égre függeszti tekintetét, mihamar megbánja!

LUTHER

Mi egyéb vinne Rómába, ha nem éppen az Égre és nem más iránt függesztett tekintetem?

NIKOLAUS TESTVÉR

Nem mondom, szép dolog a theoria, testvér... de csak síkvidéken... sancta Maria... mater Dei...

LUTHER

(továbbra is a hegycsúcsra bámulva bekapcsolódik)

...ora pro nobis peccatoribus... nunc... Áááá!

(megsúsúszik, és kis híján lezuhan, Nikolaus testvér kapja el a karját)

NIKOLAUS TESTVÉR

...et in hora mortis, amen... most és halálunk óráján... *(felhúzza)* Hát, a te halálozó kis híján elközelgett!

(Borzadva nézik, amint Luther iszákja, amely leesett a válláról, körül köre bukdácsol lefelé, és estében teljesen széjjelszakad, váltás saru, könny potyog ki belőle)

LUTHER

Hála az Úrnak, aki megoltalmazott!

NIKOLAUS TESTVÉR

Meg nekem, aki elkaptalak...

LUTHER

Köszönöm, kedves testvér!

NIKOLAUS TESTVÉR

Köszönheted is, nem szolgáltál reá! Elég a hiábavaló bá-mészakodásból!

LUTHER

Ezzel is okultam cseppecskét!

NIKOLAUS TESTVÉR

Remélem, a tekintetben, hogy a jövőben lábad elé vigyázzál!

LUTHER

Inkább ama másik tekintetben, miszerint mezétlen jövünk a világba, s nekem is mezétlen, váltás ruha és földi javak nélkül kelletik belépnem az örök városba.

NIKOLAUS TESTVÉR

Azért ama kicsinyke időre, míg angyal módjára szárnyat nem növesztesz, csak tartsd szemmel a földet. Apát urunk iránti engedelmisségünk készletet, hogy el is érjük Róma földjét, ne csak sóvárogjunk utána.

AZ APÁT HANGJA

(miközben látjuk Luthert és Nikolaust vonulni esőben-hóban, szélről tépázva, gránátalma levét szopogatva, szépen művelt földek, görnyedező jobbágyok során baktatva, kolostorokba bekopogtatva, tűz mellett falatozva, cellában térden imádkozva...)

...a legméltóságosabb római Anyaszentegyház által reám ruházott valamennyi jogaimnál fogva felhatalmazom tiszteletre méltó Nikolaus testvért, hogy az általunk nehezményezett intézkedések ügyében a magasságos szentszéki Curiánál megfelelőképpen eljárjon... Luther Márton testvér pedig a rendjének fogadott engedelmesség jegyében tartozik a fentebb említett, követ-

ségben fáradó Nikolaus testvért útjában elkísérni, kinyerét véle megosztani, testének gyöngeségében őt feltámoogatni, lelkének aggodalmasságában megsegéteni... *(Látjuk Márton testvért betegségtől görnyedve, társától támogatva, apácák kórházában fehér ágyon fekve, majd amint a nővéreknek gyógyultán búcsút int)* ...fenti levelem visszavonásáig érvényes, Isten kegyelméből Wittenberg város premontrei apátságának perjele, 15 novembris, Anno Domini 1510...

LUTHER

Köszöntelek, szent Róma!

(Leborul a földre, és megcsókolja. A kamera körbejár, és omladozó, szűk, középkori utcácskákat mutat, melyek fölé csak a Colosseum és néhány nagyobb antik épület tömbje emelkedik. Egy pillanatra, mint káprázatban, kirajzolódhat a jelenlegi Róma körvonala a Bazilikával, a széles sugárutakkal. Utána újra a régi várost látjuk.)

NIKOLAUS TESTVÉR

Ha kicsókolgattad magad, jó Márton testvér, szaporázzuk csak, mert vár a kötelesség.

LUTHER

Meglehet, néked kötelesség, de nekem szent öröm.

NIKOLAUS TESTVÉR

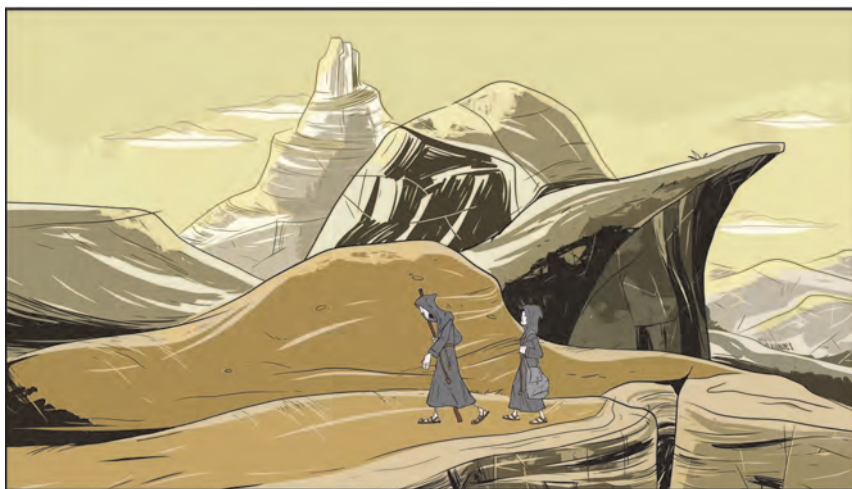
Úgy legyen, szívesen elcserélném véled a rendi pereskedést, de azért a nagy búcsú sem kicsiny dolog. Idődet, fáradságodat kívánja. Jersze nyomomban...

LUTHER

Ő, bárminő fáradsággal járjon is, sosem lehet túl sok nekem. Gondold meg, Nikolaus testvér, azt a helyet tapodni, hol oroszlánnál bátrabb keresztények vére csordult a porondra...

(Luthert látjuk, amint a Colosseum homokjára borul kitárt karral. Egy pillanatra a megkötözött keresztény rabszolgákra rontó oroszlánokat is megpillanthatjuk áttűnésszerűen.)

Bejárni ama titkos, föld alatti folyosókat, hol a világ világosságára felesküdünt testvérek éltek, hol negyvenhat mártír pápa és százhetvenhatezer egyszerű mártír csontjai hallgatnak a fal kövei közt, hiszen ők Urunkat követve nem habozták életüket adni azért, akit szerettek...

(Luther és zarándoktársai lobogó fáklyafény-nél járnak be a katakombákat, a világosság időnként jajgató, lemészárolt ökeresztényekre és támadó római fegyveresekre vetül.)

Lábbal illetni a lépcsőt, melyen Krisztus járult egykoron Pilátus palotájába... A magas lépcsőt, melyet angyalok serege repített idáig sebes szárnyakon, sértetlenül... A szent lépcsőt, melynek minden áldott foka kilenc évi bűnbocsánat, amelynek huszonnyolc foka huszonnyolcszor kilenc évnyi bűnbocsánatot hoz... Miért is nem haltak még meg jó szüleim, úgy az ő lelkükért is könyöröghetnék...

(Látjuk, amint térden vonszolódva, görnyedezve felmegy a lépcsőn, és egy pillanatra mintha sok más embert egy batyuba csomagolva cipelne hátán.)

NIKOLAUS TESTVÉR

Márton testvér, ne beszélj botorságokat, hagyd a holtakat a holtakra, törődj az élőkkel... Adj hálát Istennek, ha szüleid épségnek, egészségnek örvendenek. Az enyémekek sose láthatták, hogy felnőtte cseperedjem!

LUTHER

Szegény barátom! Keressük fel szállásunkat, szeretném töviről hegyire elvégezni életgyónásomat... Nagyítónál tüzetesebben átvizslattam lelkem zugait, és meglehetősen kormos szegletekre bukkantam. Mily csodálatos lesz alapos nagytakarítást végezni benne ezen a szent helyen! Libegő lélekkel térhetek vissza.

NIKOLAUS TESTVÉR

Addig is hét templomot kell végigjárnod, nagy-hosszú zarándoklat áll előtted...

LUTHER

Ha hétennyi lenne is, nem érezném törődésnek!

RAFFAELLO

(piperkőc módjára átlibeg szeretői társaságában, kesztyűs kezével pár pénzdarabot nyom a barátok kezébe)
Atyuskák, imádkozzanak bűnös lelkünkért!

LUTHER

Ez meg miféle jó firma?

NIKOLAUS TESTVÉR

Ne ítélj, hogy ne ítéltesél. Művészfélének látszik...

RAFFAELLO

(Pár lépésre elkísérjük a festőt, aki betér a Vatikán magánlakosztályába, mely fel van állványozva, leveszi kesztyűjét, szolgálóknak adja át kalapját, köntösét, és máris odalép az állványokhoz, ahol tanítványai dolgoznak a stanzák freskóin. Sorra jönnek a képek részletei.) Ha a pápa bácsi meglátja, hogy nem haladtam, lesz nemulass! Utána majd rátok is szánok egy kis időt *(megcsipdesi a hölgyek állát)*, foglaljátok el magatokat, csibéim! *(Az egyik tanítványtól átveszi az ecsetet és a palettát, fürgén felkapaszkodik az állványokra.)*

(Luther és Nikolaus testvér a kolostor ebédlőjében, hosszú asztalnál esznek, a háttérben mindvégig gregorián ének szól.)

GIORGIO TESTVÉR

(nagydarab olasz)

Nincs azoknak ideje a te ménkű hosszú bűnlistádra, komám!

LUTHER

De hiszen ez a dolguk, vagy nem?

GIANPAOLO TESTVÉR

(hórihorgas olasz)

Hát, ha jut idejük a sok szerető mellett...

GIORGIO TESTVÉR

Tudod, hogy van, sok a széplyány errefelé...

GIANPAOLO TESTVÉR
Meg persze a szépfiú is...

LUTHER
Szent dolgokkal tréfálózni aligha illendő...

GIORGIO TESTVÉR
Szent dolgok miatt jöttél, testvér? Hát akkor istenesen eltévedtél...

GIANPAOLO TESTVÉR
Itt inkább a pápa pereputtyának garázdálkodását láthatod testközelből!

GIORGIO TESTVÉR
Testközelből, ez jó! Mégpedig legszorosabb testközelből, ha kedved tartja!

LUTHER
Az efféle beszédek meg se hallom!

GIORGIO TESTVÉR
Hihi, meg se hallja! Akkor szorosan fogd be a füledet, derék testvérem!

GIANPAOLO TESTVÉR
Különben még meghallod, mely isteneket imád Róma leginkább...

LUTHER
Hiszen a letűnt istenek templomát megeszi az enyészet, minthogy egy az Isten, kit Örökkévalónak tisztelnünk adatott!
(A képen látjuk elsuhanni a Pantheon csonka szoboralakjait.)

GIORGIO TESTVÉR
Hej, de szépen mondtad, látnivaló, hogy semmit sem hallottál még a mi újfajta istenségeinkről, szent Aranytallérról...

GIANPAOLO TESTVÉR
(hajbókol) Áldassék az ő neve!

GIORGIO TESTVÉR
...valamint Szent Ezüstgarasról!

GIANPAOLO TESTVÉR
(*csúfondárosan*) Hála néki örökké!

LUTHER
(*dühösen felpattan*)
Hiszen ez káromlás...

NIKOLAUS TESTVÉR
(*lenyomja a helyére*)
Ne hepciáskodj, testvér, nem vagy te Isten
büntető villáma...

GIORGIO TESTVÉR
Hát ha még jótéteményeikről is hallanál...

GIANPAOLO TESTVÉR
Ajajaj... Domine, miserere!

GIORGIO TESTVÉR
E két szent nagy kegyéből házasságok bontatnak fel a pápai Curián...

GIANPAOLO TESTVÉR
...fattyúgyermekek nyilvánítottak vér szerintiekké...

GIORGIO TESTVÉR
...eskü terhe melletti fogadalmak foszlanak szerte semmivé...

GIANPAOLO TESTVÉR
Haj, csodás az ő fungálások, testvér... Egy darabka Szent Aranytallér köntöséből...

GIORGIO TESTVÉR
...vagy egy foszlány Szent Ezüstgaras ingéből...

GIANPAOLO TESTVÉR
És máris püspöki tiara ékesíti fejedet! (*Kenyércsücsköt helyez Luther fejére.*)

GIORGIO TESTVÉR
Pásztorbot pedig a te szent kezedet! (*Egy kanalat nyom Luther kezébe.*)

GIANPAOLO és GIORGIO TESTVÉR
Laudetur Jesus Christus, Domine Episcopus! (*Ájtatosan úgy tesznek, mintha megcsókolnák Luther kezét.*)

LUTHER

(Földhöz teremti a kenyeret és a kanalat.) Nem hallgatom tovább ezt a gyalázatosságot!

GIORGIO TESTVÉR

Ne hajigálózz, fiacskám, az Úr szent testével! Jóllehet van olyan pap, aki átváltoztatáskor ennyit motyog csak...
(Felemeli a kenyeret.)

GIORGIO TESTVÉR és GIANPAOLO TESTVÉR

(Együtt)

Panis es et panis manebis! Kenyérke vagy, és az is maradsz! *(Beleharapnak.)*

LUTHER

A fele sem igaz, amit itt összebeszéltek!

GIORGIO TESTVÉR

Ejszen, testvérem, hazugnak nevezett minket!

GIANPAOLO TESTVÉR

Ó, talán az sem igaz, hogy a Szent Péter-templom előtt kifaragták Johanna nő-pápa szobrát...

GIORGIO TESTVÉR

Zarándokom, hunyd le a szemed, ha arra jársz!

GIANPAOLO TESTVÉR

Az sem, hogy az egyik nyájas és jámbor udvaronc huszonkét plébániát, hét prépostságot és negyvenkét birtokot szerzett jó pénzen Őszentségétől...

GIORGIO TESTVÉR

Mintha csak kenyeret venne a boltban! Nem igaz, hát persze, hogy nem igaz!

GIANPAOLO TESTVÉR

Az sem, hogy boldogult Sándor pápánk nemrégiben milyen pompásan mulatott saját lánya, Lucrezia társaságában...

GIORGIO TESTVÉR

Nem igaz, hogy lenne már igaz!

GIANPAOLO TESTVÉR

Az sem igaz, hogy a pavai kardinálist az utcán gyilkolták meg!

GIORGIO TESTVÉR

Mégpedig a mi jó Gyula pápánk unokaöcsikéje... Uuuugyan, mesebeszéd!

GIANPAOLO TESTVÉR

Az is hamis, hogy a mi békességszerző pápánk éppen külhonban csetepatézik...

GIORGIO TESTVÉR

Na hiszen, hogy egy pápa hadak élén vagdalkozzon, mint egy közönséges mészáros, ki hallott már ilyet...

GIANPAOLO TESTVÉR

Ébredj fel, testvér, Isten hozott Rómában...

(A két szerzetes nevetve az asztalra dobja a maradék kenyeret és kanalát, majd eltávoznak. A gregorián ének felerősödik.)

ÉNEK

Benedicamus Patrem et Filium cum Sancto Spiritu...

LUTHER és NIKOLAUS TESTVÉR

(válaszképpen)

Laudemus et superexaltemus eum in saecula...

LUTHER

Miféle ördögfattyak voltak ezek?

NIKOLAUS TESTVÉR

Sokat tudsz, Márton testvér, az írásokról, talán túl sokat is. De keveset az emberekről...

LUTHER

Szóval ezek csak afféle emberi hívságok?

NIKOLAUS TESTVÉR

Mondhatjuk így is. Két csuhába bújt, pletykás vénasszony, ennyi az egész. Kell nekik ennyicske, hogy el ne unják napjaik egyhangúságát.

LUTHER

Egy valódi szerzetes miként is unhatna bele Isten imádásába?

NIKOLAUS TESTVÉR

Nem mindenki olyan tüzes lelkű, mint magad vagy, amice! Több elnézést szegénykéimnek!

LUTHER

Az Úr legyen irgalmas hozzánk!

NIKOLAUS TESTVÉR

Ámen! Azonfelül még olaszok is a madárkáim. Arról se tehetnek...

LUTHER

A talján atyafiság netán más elbírálás alá esik az Úr magasságos törvényszéke előtt?

NIKOLAUS TESTVÉR

Dehogy, csak ezek fenemód kedvelik a rendetlenséget és a nagyszájúskodást, amit mi, németek, rendesen megvetünk...

LUTHER

A léhaságra nincs mentség...

NIKOLAUS TESTVÉR

Legfennebb ha Isten keze között! No, ég áldjon, eredjen ki-ki a dolga után, másként aligha jutunk egyről a kettőre!

(Luthert látjuk, amint a zarándokok csoportjai között olvasóját morzsolgatva ballag Róma romos, gyomok felverte, antik maradványokkal tarkított sikátorain keresztül. Amint kiér a városból, marconák ugranak elő a bokorból, és feltartóztatják.)

RABLÓVEZÉR

Pénzt vagy életet!

LUTHER

Nem jó ajtón kopogtattok, édes barátim...

RABLÓVEZÉR

Barátod ám az öreganyád, ide az aranyakkal...

LUTHER

Egy fia aranyam sincs, szegény zarándok volnék!

RABLÓVEZÉR

Hohó, ezeknek még a bőrük alatt is pénz van! Szerencse, hogy onnan is ki lehet bányászni!

(Tört ránt elő, és megvillantja Luther szeme előtt.)

LUTHER

Esküszöm az élő Istenre, hogy egy garas nem sok, annyit se találtok nálam!

RABLÓVEZÉR

Ne becsüld alá a legényeimet! Úgy motoznak, egy percen belül a lelkedet is kézre kerítik!

(A motozók nekiesnek Luthernek. Látjuk a földön egy kupacba hullni a rózsafüzért, az övet, a sarut, egy miséző fakupát, a csuhát és egy darab kenyeret. A kupac tetejére egy füzet hull, melyet a rablóvezér felkap és lapozgatni kezd. A címlapot látjuk: MIRABILIA ROMÆ, majd antik romokat, és sorra a hét beszámozott templomot: 1. Ecclesia San Paolo, 2. San Sebastiano, 3. Laterano, 4. Santa Croce, 5. San Lorenzo, 6. Santa Maria Maggiore, 7. San Pietro)

RABLÓVEZÉR

Eh, templomok, templomok, kövek, szobrok, kapuk, de nagy képmutatók vagytok ti!

(Látjuk Luthert egy szál alsóban dideregve. Kinyitja a markát, és odatartja a rablónak a pénzermét, amelyet Raffaelettől kapott.)

LUTHER

Fogadd becsülettel minden vagyonom!

RABLÓVEZÉR

Ez meg miféle lyukas garas?

LUTHER

Egy piktor adta, megszánt engem, nyomorult bűnöst.

RABLÓVEZÉR

Szép kis szerzetes vagy, nem röstelled magad? Jegyezd meg, Itáliában egyetlen szegény van csupán, mégpediglen a szegénység..

LUTHER

(Csendesen, mintegy maga elé.) Helyben vagyunk, hát hiszen erre esküdtem én fel...

(A rablóvezér földhöz teremti a pénzérmét, az gurulni kezd, és a földön, majd a térképen kirajzolja a hét templom közötti kacsaringós zarándokutat. Képek áttünése, sorban meglevenednek az iménti prospektusban látott templomok, és jelenetek következnek Luther zarándokútjából.)

(Ösvények, taposó lábak, rózsafüzért mormoló kezek.)

HANG

Halljátok a pusztában kiáltónak szavát, készítsétek el az Úrnak útjait...

(Gyóntatórácsot látunk, mögötte felemelkedik a feszület, Luther keresztet vet.)

HANG

Et ego te absolvo in nomine Patrii, Filio et Spiritui Sancto...

(Árusok végtelen sora kegyszerekkel, feszületekkel, Mária-szobrocskákkal, szentképekkel, búcsúcédulákkal.)

HANG

Paráznává lett a hív város... Jaj neked, Jeruzsálem, mert nem tudsz megtisztulni!

(Luther misézni próbál egy mellékoltár sarkán, mellette is miséznek, szavait, mozdulatait mintegy felgyorsítva ismétlik.)

LUTHER

(Széttárt karral, előtte a fakupa borral telve, letéve egy darab kenyér.) Gloria in excelsis Deo et in terra pax hominibus bonæ voluntatis...

HANGOK

(gyorsítva, ismételve, egymás szavába vágva elnyomják Luther hangját) Gloria in excelsis... Gloria in excelsis... excelsis... celsis... Deo et in terra pax hominibus... pax hominibus nibus-nibus... bonæ voluntatis,

laudamus te, benedicimus te, adoramus te... adoramus te-muste-muste... glorificamus te, gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam... tibi propter-propter... magnam-magnam... Domine Deus, Rex cælestis... rex cælestis cælestis-lestis... Deus Pater omnipotens... Domine Fili unigenite, Iesu Christe, Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris... Filius Patris... Patris... Patris... Padre, padre, presto, molto presto, padre, andiamo! *(Luthert félresodorják, kénytelen összeszedni a kelyhet, a kenyeret és elvonulni. A templom előtt egy fa alatt álló köre teszi le, ott fejezi be a misézést.)*

LUTHER

(széttárt karral könnyörög)

Tiéd, Atyám, ez a föld, amelyet senki nem vehet el tőlem. Hogyan is hordhatná el bárki a talpam alól? Tiéd, atyám,

ez a fa, mely nem mások akarata, hanem a tiéd szerint növekedik, mindnyájunk teljes gyönyörűségére! Tiéd ez a kék ég, melyen számos madaraid sikamlanak habnál is könnyedebben! És tiéd vagyok, Uram, testestől-lelkestől, átadom csontomat, véretem, végy magadhoz engem, ahogy a te jóvoltodból magamhoz veszem a te szent Fiadnak testét és vérét!

(Luther áldozik, a háttérben a Szent Péter-templom, körös-körül állványokkal, a kamera ingatagon közelít a cipekedő munkások és a homokhalmok, kőkupacok közt lavírozva a Sixtus-kápolnához. A kamera mögül kinyúló kéz a kopogtatóval többször is bezörget, de nem nyit ajtót senki. A kulcslyukon besurranva félsötétet és a falon homályos freskófigurákat látunk, majd felemelkedünk az állványzat magasába, ahol Michelangelo homlokára erősített gyertyával, hátán fekve alkot.)

MICHELANGELO

(szája nem mozog, mintha gondolatait hallanánk)

Mint egy macska, amely golyvát kapván a lombardi víztől, hasát álláig püffesztí, szakállát borzasan égnek mereszti, olyképpen pingálok én itt, és az ecsetről színek tarka mozaikja cseperészik arcomba.

(A kulcslyukon kisurranva a térképen visszajutunk Rómába, majd Luthert látjuk a Santa Maria del Popolo kápolnájában térdepelni, körülötte síremlékek sora.)

NIKOLAUS TESTVÉR

(keze Márton vállára nehezedik, hangja hirtelen rezze fel)

Na, Márton testvér, miként jártál utadban? Mert én bizony sikerrel! Peres ügyünkben pompás pártfogóra leltem, ment minden, akár a karikacsapás. Nincs az a szerzetes, aki erre ne ihatna meg egy pohár könnyű olasz bort!

(Összekoccan két fémkupa, és a térképen elindul visszafelé a kacsaringós útvonal. Eső zuhog, szél fúj, hó esik, a két szerzetes egymás nyomában botladozva halad, perreg a rózsafüzér.)

LUTHER és NIKOLAUS TESTVÉR

Sancta Maria... mater Dei... ora pro nobis peccatoribus... nunc...

LUTHER

(megcsúszik, és kis híján lezuhan, Nikolaus testvér kapja el a karját)

Ááááá!

NIKOLAUS TESTVÉR

...et in hora mortis, amen... *(felhúzza Luthert)* Ügyelj a lábad elé! Nem sok híja volt megint halálod órájának!

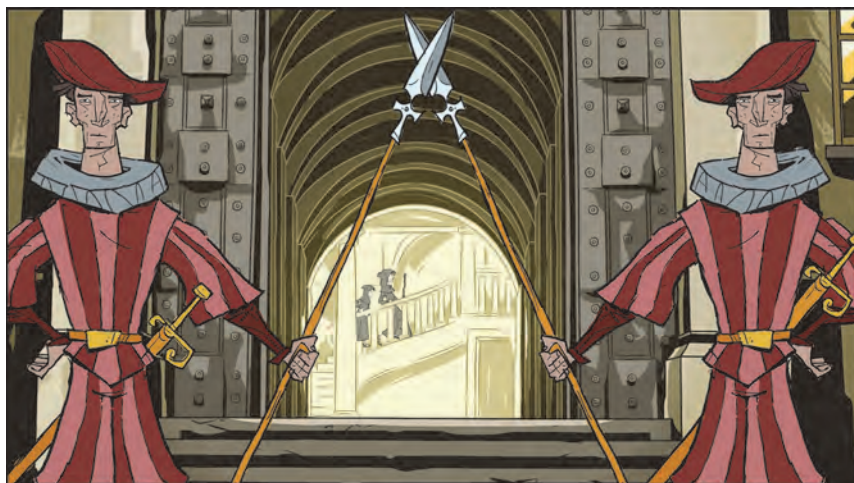
(Luther iszákja leesik a válláról, kőről kőre bukácsol lefelé, és estében teljesen széjjelszakad, a fakupa és az útikalauz potyog ki belőle.)

LUTHER
Hála az Úrnak újfent...

NIKOLAUS TESTVÉR
Meg nekem, aki elkaptalak...

LUTHER
Köszönöm, kedves testvér!

NIKOLAUS TESTVÉR
Két étellel vagy az adósom! Ki vagy te, Márton testvér, hogy ezt valaha is visszafizessed?

LUTHER
Róma legkisebb zarándoka vagyok. De Szent Pál szerént az, hogy kivé leszünk, ma még nem nyilvánvaló. Úgy íratott meg, hogy mátha nélkül lépjek be az örök városba, és mátha nélkül távozzam onnan... Áldassék érte az Úr neve...

NIKOLAUS TESTVÉR
Mert örökké szeret bennünket!

(A szerzetesek tovább indulnak, a kamera fellendül a magasba, a térképen az út vonala Wittenbergig kígyózik.)

Lackfi János (születési neve: Oláh János; Budapest, 1971) többek között József Attila-díjas, Prima Primissima- és Quasimodo-díjas magyar költő, író, műfordító, tanár, Nyugat-kutató, dramaturg, fotós. Az ELTE BTK magyar-francia szakán szerzett diplomát 1996-ban, majd az ELTE-n a Magyar Irodalomtörténet tanszéken doktorált. 1994-ben a JPTE Francia Tanszékén tartott kurzust a belga irodalomról. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Francia Tanszékének adjunktusa, a kreatív-írás-program egyik vezető oktatója volt. Húsznál több kötete s még több fordítása jelent meg.